

ANYKŠTA

<http://www.anyksta.lt>

LAIKRAŠTIS ANYKŠČIŲ KRAŠTO VISUOMENEI 59/9749

Steigs Anykščių sveikatos priežiūros centrą

2 psl.

Zarasų krašto garbės piliečio vardas – kan. Stanislovui Krumpliauskiui

2 psl.

Koki įspūdį paliko Anykščių miesto šventė?

Tomas TOMILINAS, Seimo narys:

„...Gerai vertinu ir tai, kad miestas atsiskakė fejerverkų.“

3 psl.

šiuipynys

Klaida. Šeštadienio „Anykštoje“, prie teksto „Mokytojo gimimo šimtmetį primena fotografijų paroda“ spausdintos mokytojo Jono Juknevičiaus nuotraukos autorius yra ne Jonas Junevičius, kaip buvome nurodę, o Alfredas Motiejūnas. Atsiprašome nuotraukos autoriaus už klaidą.

Planai. Liepos pradžioje skelbimų portaluose pasirodė skelbimas, kad Anykščiuose, A. Baranausko aikštėje, stovintį vadinamąjį „inkiliuką“ yra planų paversti kavine-restoranu. „Ieškomas partneris kavinės-restorano naujai statybai“, – rašoma skelbime, šalia kurio pateikiamos vizualizacijos, kaip naujoji kavinė-restoranas galėtų atrodyti. „Inkiliuko“ plotas yra 21,7 kv. m. Šalia skelbimo nurodyta ir pastato pardavimo kaina – 99 tūkst. Eur.

Smurtas. Nuo liepos 1 dienos Anykščių rajone policija gavo 35 pranešimus dėl smurto artimoje aplinkoje. Reaguojant į juos, 23 asmenims buvo pritaikyti ordėriai pasišalinti iš gyvenamosios vietos, iš jų 2 ordėriai buvo apskūsti.

Gaisras. Liepos 30 dieną, sekmadienį, Kavarsko seniūnijos Pienionių kaime degė šiaudai. Pranešama, kad atvykus ugniagesiams, užgesinti 2 m² plote degę sukrauti šiaudai.

Plaukimas. Plaukikas Julius Bačkulis Kaune vykusiose Lietuvos vasaros pirmenybėse 50 m laisvu stiliumi distancijoje užėmė 2 vietą (22:93 s), jis taip pat iškovojo sidabro medalį ir 100 m laisvu stiliumi plaukimo rungtyje (50:41 s). Pagal FINA taškus, J. Bačkulis buvo antras greičiausias plaukikas tarp visų dalyvių.

Kunigiškiuose vėl veikia muziejus

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Svėdasų krašto (Vaižganto) muziejaus atidarymo po renovacijos juostelę kerpa (iš kairės į dešinę) buvęs Kunigiškių pradžios mokyklos mokinys doc. dr. Gvidas Kazlauskas, tvarkybos darbų projekto autorė architektė Vilija Skėrienė ir Svėdasų seniūnijos seniūnas Saulius Rasalas.

Šeštadienį, liepos 29-ąją, Kunigiškių I kaimas tapo traukos centru ne tiktai Anykščių rajono, bet ir visos Lietuvos gyventojams. Čia iškilmingai buvo atidarytas po renovacijos Svėdasų krašto muziejus, populiariai vadinamas Vaižganto muziejumi.

Ta pačia proga paminėtas ir šio muziejaus veiklos 35-metis.

5 psl.

Dėl kunigo pradėtų statybų negali įvažiuoti į savo namų kiemą

Anykštėnas Stasys Šniaukštas pasakojo, kad bendraturtis kunigas dr. Simas Maksvytis apie numatomas statybas jo neinformavo.

Kunigas dr. Simas Maksvytis Anykščių Šv. Mato bažnyčios vikaro pareigas ėjo 1998–2005 metais. Marijos radijo nuotr.

Robertas ALEKSIEJŪNAS
robertas.a@anyksta.lt

Nuo šių metų vasaros pradžios Anykščiuose, K. Būgos gatvėje, gyvenantys Šniaukštai nebegali automobiliu įvažiuoti į savo kiemą. Pastato bendraturtis, buvęs Anykščių Šv. Mato parapijos vikaras, šiuo metu Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato kapeliono pareigas einantis dr. Simas Maksvytis pradėjo statybas ir, kaip teigiama, sugadino bendro naudojimo kelią.

6 psl.

Steigs Anykščių sveikatos priežiūros centrą

Anykščių rajono savivaldybės taryba liepos 27-ąją pritarė Anykščių sveikatos centro steigimo inicijavimui. Anykščių sveikatos centras sujungs Anykščių ligoninę, pirminės sveikatos priežiūros ir psichikos sveikatos centrus, Anykščių rajono visuomenės sveikatos biurą bei privačią kliniką „Medicinos namai“.

Anykščių sveikatos centras bus tarytum medicinos paslaugų klasteris, skliautinė organizacija, kuri neturės savo atskirų etatų. Per Tarybos posėdį bandyta aiškintis, kokios bus naujo darinio funkcijos, bet panašu, kad kol kas niekam tai

nėra iki galo aišku.

Anykščių rajono savivaldybės gydytoja Vaiva Daugelavičienė Tarybos nariams sakė, kad buvo svarstyti trys variantai: nieko nedaryti; sujungti medicinos įstaigas bei įsteigti Anykščių sveikatos centrą. Pastarasis variantas

pasirinktas, nes žadama investicijų. Kokio dydžio investicijos galėtų pasiekti Anykščių rajono sveikatos priežiūros įstaigas, kol kas nėra žinoma.

Rajono Tarybos narys, „valsietis“ gydytojas, dr. Audrius Vasiliauskas per posėdį klausė: „Ka reiškia, kad įsteigus sveikatos centrą, įstaigos bendradarbiaus? Ir dabar jos bendradarbiauja – pirminis, antrinis lygis.“

„Yra sutarties punktai, kas tris mėnesius turės susitikti, žiūrės, kaip sprendžiami rodikliai, turės mažėti sergamumas. Dabar

Vidmantas ŠMIGELSKAS
vidmantas.s@anyksta.lt

nevyksta, kaip turėtų vykti. Vadovai turės laikytis kažkokių rodiklių, kurie iki šiol nebuvo patvirtinti“, – aiškino savivaldybės gydytoja V. Daugelavičienė.

„Anykštai“ V. Daugelavičienė sakė, kad Anykščių sveikatos centro veiklą koordinuos Anykščių pirminės sveikatos priežiūros centras. Kada Anykščių sveikatos centras bus įsteigtas, nėra numatyta, tačiau V. Daugelavičienė sakė, kad projekcinio finansavimo kvietimai jau paskelbti, tad centras turėtų būti greitai įsteigtas.

spektras

Balionėlis. Vyriausybė nepriartaria leidimui dujinius balionėlius turėti nuo 14 metų. Ministrų kabinetas patvirtino tokią Vidaus reikalų ministerijos (VRM) išvadą dėl grupės parlamentarų inicijuojamų pataisų. Ministerija ragino jam nepritari, nes tokio amžiaus paaugliams dar trūksta brandos, o nusikaltimų prieš vaikus, kaip ir seksualinio pobūdžio, dėl kurių parlamente registruota ši iniciatyva, nuosekliai mažėja. Policija teigia, kad galimybė paaugliams turėti dujinius balionėlius sukeltų nemažai rizikų, pavyzdžiui, kad balionėliai bus naudojami ne savigynai, o nusikaltimams ar nusižengimams.

Klimatas. Devyni iš dešimties lietuvių ir tiek pat europiečių klimato kaitą laiko rimta šiuo metu pasaulį ištikusia problema, rodo naujausia apklausa. Gegužę ir birželį atliktos apklausos duomenimis, 69 proc. Lietuvos piliečių (77 proc. ES piliečių) klimato kaitą laiko labai rimta, o 23 proc. respondentų Lietuvoje (16 proc. ES piliečių) – rimta problema. 50 proc. Lietuvos gyventojų (58 proc. ES piliečių) mano, kad dėl energijos kainų šuolio ir neužtikrintumo dėl apsirūpinimo dujomis po Rusijos invazijos į Ukrainą reikia spartinti perėjimą prie žaliosios ekonomikos. 77 proc. apklaustųjų Lietuvoje (73 proc. ES piliečių) sutinka, kad klimato kaitos daroma žala kainuoja daug brangiau nei žaliajai pertvarkai reikalingos investicijos.

Pertvarka. Valstybinės miškų urėdijos (VMU) pertvarka į akcinę bendrovę atidedama iki 2024 metų pabaigos – tam pasitarime pirmadienį pritarė Vyriausybė. Anksčiau buvo numatyta, jog urėdija į akcinę bendrovę bus pertvarkyta iki 2023 metų pabaigos. Praėjusiais metais VMU gavo 108 mln. eurų grynojo pelno (2021 metais – 38 mln. eurų) ir į valstybės biudžetą pervedė 93,5 mln. eurų pelno įmokos, arba dividendų, kai 2021 metais valstybei išmokėta 20,8 mln. eurų. Pernai urėdija gavo 320 mln. eurų pajamų – 55 proc. daugiau nei 2021 metais (205,9 mln. eurų), o šiemet planuoja gauti 286,4 mln. eurų pajamų bei uždirbti apie 88,1 mln. eurų.

Migrantai. Lietuvos pasienyje su Baltarusija praėjusią parą apgręžti 22 neteisėti migrantai, pirmadienį pranešė Valstybės sienos apsaugos tarnyba (VSAT). Latvijos pasienyje sekmadienį sieną neteisėtai bandė kirsti 28 užsieniečiai, Lenkijos pareigūnai į šalį penktadienį neįleido 91 migranto.

-BNS

Skirtas dalinis finansavimas kultūrinėms veikloms

Devyniems kultūrinių veiklų projektams skirtas Anykščių rajono savivaldybės biudžeto dalinis finansavimas.

Dalinis finansavimas skirtas trimis Anykščių kultūros centro projektams. Projektui „Profesionalios muzikos renginių ciklas „Šviesos muzika“ skirti 5 tūkst. 100 Eur, projektui „Improvizacija“ – 4 tūkst. 350 Eur, projektui „Renginių ciklas „Kliudžiaukankles“ – 3 tūkst. 800 Eur.

Dalinis finansavimas skirtas ir trimis Anykščių menų centro renginių ciklas „Kita forma“ – 4 tūkst. 350 Eur, projektui „Renginių ciklas „Kliudžiaukankles“ – 3 tūkst. 800 Eur.

Dalinis finansavimas skirtas ir trimis Anykščių menų centro

projektams. Projektui „Dovydo žvaigždės šviesa – „Nepamiršta“ skirti 2 tūkst. 800 Eur, projektui „Surask... Angelų kelias“ – 2 tūkst. 520 Eur, projektui „Gyvenimas klajonėse“ – 2 tūkst. 500 Eur.

Pasaulio anykštėnų bendrijos projektui „Laimės žiburio mies-

tas“ atiteko 3 tūkst. Eur. Rytų Aukštaitijos bigbendo projektui „Rytų Aukštaitijos regiono vaikų ir jaunimo kūrybinės-muzikinės-laboratorijos „IMPROVIZACIJA“ – 3 tūkst. 250 Eur, VŠĮ „Kanas“ projektui „Sachara“ – 1 tūkst. 740 Eur.

-ANYKŠTA

Anykščių tiltai

Zarasų krašto garbės piliečio vardas – kan. Stanislovui Krumpliauskui

Giedrė MIČIŪNIENĖ

Anykščių rajono garbės piliečiui kan. Stanislovui Krumpliauskui Zarasų rajono savivaldybės taryba praėjusią savaitę vykusiame posėdyje vienbalsiai nusprendė suteikti Zarasų krašto garbės piliečio vardą.

Zarasų krašto garbės piliečio vardas Dusetų Švč. Trejybės parapijos klebonui suteikiamas už nuopelnus puoselėjant krikščioniškas vertybes bei indėlį ugdant moralinį, dvasinį ir tautinį rajono bendruomenės sąmoningumą, kultūros ir meno puoselėjimą, gimtojo krašto istorinių vertybių išsaugojimą.

Kan. Krumpliauskas Zarasų krašte gimęs ir augęs. Įšventintas kunigu, beveik keturis dešimtmečius Dievo žodį skleidė Biržų, Kupiškio ir Anykščių rajono žmonėms, užimdamas įvairias pareigas: vikaro, klebono, dekan.

Nuo 2012 metų S. Krumpliauskas – Zarasų r. Dusetų Švč. Trejybės parapijos klebonas ir Antalieptės Šv. Kryžiaus Atradimo parapijos administratorius.

Klebonui kan. Stanislovui Krumpliauskui atvykus į Dusetas, bažnytinė veikla pasikeitė neatpažįstamai: jis aktyvus visų vykstančių renginių dalyvis ir lankytojas. Pasikeitė ir bažnyčia: restauruoti bokštai, nudažytas stogas, pakeisti žaibolaidžiai ir elektros instaliacija, paplatintas įvažiavimas į šventorių. Rūpestingai tvarkomas šventorius (išpjauta 30 senų medžių, keliančių pavojų aplinkai), įrengtas pandusas (pakilimo takelis). Suremontavus šventoriuje esančias Kry-

žiaus kelio koplytėles, pastatytos Kryžiaus kelio stotys, atgabentos iš Toronto (Kanada) Švč. Trejybės bažnyčios.

Burdamas bendruomenę, kasmet Šv. Kūčių vakariene ruošia likimo nuskriaustiems. Nuolat organizuoja pažintines keliones: lankomos istorinės ir krikščionybei svarbios vietos. Sutvarkyti kunigų, kunigavusių Dusetose, kapai, prižiūrimas ir arkivyskupo Teofiliaus Matulionio Tėvo Jurgio Matulionio kapas.

Bažnyčia nuo ryto iki vakaro atvira visiems: keliaujantiems turistams, vietiniams gyventojams. Maldos namų populiarumą, keliaujančių žmonių gausą liudija įrašai Bažnyčios knygoje – pasirašę turistai iš Brazilijos, Japonijos, Estijos, Argentinos, Ispanijos, Italijos, Latvijos, Lenkijos, net Afrikos, beveik visų Lietuvos miestų.

2014 metais Dusetose, iškilmingai minėdamas savo kunigystės 40-metį, pristatė kaupiamą dovanotų meno kūrinių kolekciją.

2017 metais kan. S. Krumpliausko rūpinimusi baigtas Antalieptės bažnyčios remontas, kuris tęsėsi daugiau nei 20 metų; 2018 metais restauruota Dusetų Švč. Trejybės bažnyčios varpinė. „Gloria Lietuvai“ – koncertas, skirtas Lietuvos valstybės atkūri-

mo 100-mečiui. Ta proga skambėjo 100 vertingiausių Lietuvos varpų – į jų gaudesį įsiliejo ir Dusetų Švč. Trejybės bažnyčios varpai.

2020 metais Dusetų Kazimiero Būgos bibliotekai jis padovanojo apie 1000 knygų ir didžiulę atvirukų kolekciją. Bibliotekoje vyko jo kolekcijų parodos.

2021 metais jis organizavo Emilijos Pliaterytės atminimo įamžinimą Dusetose, atidengiant memorialinę lentą Dusetų bažnyčios šventoriuje.

2021 metais Jo rūpinimusi išleista knyga „Dusetų Švč. Trejybės parapijos šimtmečiai“, skirta bažnyčios 500 metų jubiliejui (sudarytoja Giedrė Mičiūnienė). Jis inicijavo knygos „Žmogaus rankos daro stebuklus“, skirtos vargonų muzikos plėtotei, leidimą (bendraautoris kartu su G. Mičiūniene).

2021–2022 metais, atsiliepiant į Popiežiaus Pranciškaus kvietimą pradėti Sinodinio kelio procesą, organizuoti 7 susitikimai-pokalbiai; dalyvauta Sinodinio kelio uždarymo-padėkos šventėje Panevėžio Katedroje.

2022 metais, minėdamas savo kunigystės 10-metį Dusetose, sukvietė visus į autobiografinės-dokumentinės knygos „Kunigas – žmogus“ (bendraautoris su G. Mičiūniene) sutiktuves.

Jis organizatorius 2023 metų birželį vykusio Dusetose tarptautinio renginio „Lietuvos – Ukrainos bendrystė“, skirto kankinio Šv. Juozapato metinėms ir is-

Kanauninkas Stanislovas Krumpliauskas – jau dviejų rajonų garbės pilietis.

torijos mokslų dr. Aldonos Vasiliauskienės knygos – mokslo studijos „Lietuva – Ukraina: religija, mokslas, kultūra Vilniaus vienuolių bazilijonų veikloje“ sutiktuvėms. Jis inicijavo Šv. Juozapato paveikslėlių (su maldomis) laidą.

2023 metų liepą organizavo bažnytinės muzikos kūrėjo kun. Gedimino Šukio 100-ųjų metinių minėjimą Dusetose: giedojo Zarasų Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į Dangų bažnyčių choras, vargonavo Utenos krašto garbės pilietė, VŠĮ Aukštaitijos vargonų muzikos festivalio direktorė ir meno vadovė, Utenos meno mokyklos mokytoja ekspertė ir koncertmeisterė ekspertė Zita Lukošūnienė.

Ir tai tik maža dalelė atliekamų kasdienių darbų.

Kokį įspūdį paliko Anykščių miesto šventė? Dirbdamas šventės nematai...

Praėjus dar vienai Anykščių miesto šventei, šiais metais nuplautai lietaus, teiravomės, ar šventėje nieko netrūko? Ko pasigedote? O galbūt atvirksčiai – renginių buvo net per daug?

Renginys – geras

Tomas TOMILINAS, Seimo narys:

„Šventėje buvau tik antrą dieną, užklupo lietus, tačiau skūstis negaliu, priekaištus čia nebent ponui Dievui galima reikšti. Labai geras renginys, viskas buvo gerai. Žinau, kad penktadienį buvo labai gera diskusija „Romanas su miestu“ – jos ir pavadinimas puikus,

ir dalyvauti joje norėjau, bet, deja, negalėjau.

Labai daug tradicinių renginių, kilimai, gražūs koncertai. Gerai vertinu ir tai, kad miestas atsisakė fejerverkų, manau, kad dėl šios pramogos per daug kančios suteikiame naminiams gyvūnams, juolab, ir karo pabėgėlių iš Ukrainos turime daug, tad būtų šventvagystė leisti fejerverkus.

Taip pat buvau ir mero priėmimo, viskas yra gerai.“

Visko užteko

Jolita GEČIENĖ, Anykščių socialinės globos namų vadovė:

„Man miesto šventėje nieko netrūksta, įspūdžiai yra geri. Jei nori kažko labai nerealaus, galbūt kažkam jį ir buvo bloga, bet

jei tikiesi geros žmonių nuotaikos, susibūrimo ir renginių – viso to tikrai pakako. Manau, kad kiekvienam pagal skonį buvo galima pasirinkti ir renginius, ir koncertus. Man šventė buvo graži, lietus nesutrukdė – tam reikalinga gera apranga: ir koncertų paklausėm, ir su kolegomis pabuvom.

Labai didelį įspūdį paliko lazerių šou, Liudo Mikalausko ir Egidijaus Bavikino, Rūtos Ščiogolevaitės koncertai, patiko mūsų kapelijų pasirodymai – savi, jaukūs, šilti. Šventė buvo įspūdinga.“

Kritikuoti nelinkusi

Jūratė MUSTEIKIENĖ, Anykščių Jono Biliūno gimnazijos mokytoja:

„Šiais metais šventėje nedalyvavau, dalyvavau žygyje Camino Lituano – labai kaupiausi šiam žygiui ir norėjau ramiai iki jo pabūti.

Manau, daugumą žmonių šventė tenkina, buvo labai gražių, puikių koncertų, kiekvienas atranda, ką nori atrasti. Kritikuoti esu nelinkusi.“

Daiva BAKŠIENĖ, Šerių kaimo bendruomenės vadovė:

„Šventėje dirbau, todėl galiu pasakyti tiek, kad kai dirbi – tuomet nieko nematai. Atvažiuoji su žmonėmis, atidirbi ir išvažiuoji. Šventė tokia, kaip visada, o aš pati joje buvau kaip dalyvis. Iš tiesų, nespėjau nė floristinių kilimų aplankyti, nes gamtos sąlygos tokios buvo... Žiūrėjau daugiau žmonių, kuriuos atsivežiau, o ne šventės.

Iš žmonių, su kuriais atvažiuavome, taip pat apie šventę jokių komentarų negirdėjau, nes padainavę grįžome namo.“

-ANYKŠTA

dirbu sau

Pagrindiniai restoranėlio „Kiemelis“ lankytojai vasarą – turistai

Anykščiuose, Okuličiūtės dvarelio pašonėje, praėjusių metų gruodžio pradžioje duris atvėrė restoranėlis „Kiemelis“. Kiek daugiau nei pusmetį gyvuojanti nauja viešojo maitinimo įstaiga šią karštą vasarą sulaukia ypač daug klientų, kadangi mėgautis maistu ir gėrimais čia galima išskirtinėje terasoje su vaizdu į Šventosios upę.

Restoranėlio „Kiemelis“ savininkai – Eglė Černauskytė ir Tadas Butkus – dažnai savo įkurtoje viešojo maitinimo įstaigoje klientus aptarnauja ir patys.

Mažosios bendrijos „Paupio“, kuriai priklauso restoranėlis „Kiemelis“, direktorė, iš Mažeikių kilusi Eglė Černauskytė „Anykštai“ pasakojo, kad prieš Anykščiuose atidarant naują viešojo maitinimo įstaigą, ji ir jos gyvenimo draugas anykštėnas Tadas Butkus nieko bendro su viešojo maitinimo sektoriumi neturėjo.

„Pagal išsilavinimą aš – veterinarijos gydytoja. Esu dirbusi keliose veterinarijos farmacijos įmonėse. Mano gyvenimo draugas Tadas dirbo statybų sektoriuje. Iš Kauno persikraustėme

gyventi į Anykščius. Po vienu atostogų Graikijoje, šioje šalyje aplankę ne vieną jaukią vietelę, nusprendėme kažką panašaus įkurti Anykščiuose. Beje, pirmą mintis buvo įkurti ne restoranėlį, o blynų vagonėlį, tą taip vadinamąjį „foodtrack“ą“, – pasakojo E. Černauskytė.

Toje vietoje, kur šiandien veikia restoranėlis „Kiemelis“, prieš koronaviruso pandemiją viešojo maitinimo įstaiga buvo atidarys garsusis virtuvės šefas Rokas Galvonas. Deja, bet ši įstaiga veikė vos kelis mėnesius – dėl per karantiną įvestų apri-

bojimų teko užsidaryti. Pasibaigus karantinui, dar kartą buvo paskelbtas 44,06 kv. m ploto patalpų nuomos konkursas. Šis konkursas susilaukė didelio susidomėjimo – dalyvavo net 10 pretendentų. Konkursą laimėjo mažoji bendrija „Paupio“, už 1 kv. m pasiūliusi mokėti didžiausią iš visų pretendentų siūlomą kainą – 8,21 Eur už 1 kv. m per mėnesį.

E. Černauskytė pasakojo, kad prieš atidarant restoranėlį „Kiemelis“, išsinuomotose patalpose teko padaryti naujų korekcijų.

„Perdarėme sienas savaip, virtuvę pasitvarkėme. Darbų ėmėmės spalio viduryje, buvome užsibrėžę tikslą atsidaryti pirmąją žiemos dieną“, – kalbėjo pašnekovė.

Pasidomėjus, kokio dydžio investicijų prireikė, norint atidaryti restoranėlį, E. Černauskytė kalbėjo mįslingai: „Žinokit, vienu metu skaičiavome... Teko, teko kažkiek investuoti.“

2022 metais mažosios bendrijos „Paupio“ projektui „Restoranėlis „Kiemelis“ Anykščių rajono savivaldybė per smulkaus ir vidutinio verslo skatinimo programą skyrė 2 tūkst. 788 Eur.

„Tai buvo nedidelė parama, bet geriau, negu nieko. Už gautą paramą pirkome restoranėliui baldų, virtuvės įrangos“, – sakė E. Černauskytė.

Pasidomėjus, kaip restoranėliui gimė pavadinimas, mažosios bendrijos „Paupio“ direktorė E. Černauskytė sakė jau

net nebeprisimenanti.

„Rinkomės pavadinimą iš įvairių variantų, bet po to nusprendėmė, kad norime, jog klientai pas mus ateitų ne dėl pavadinimo“, – šypsojosi pašnekovė.

Pasiteiravus, kuo restoranėlis „Kiemelis“ išsiskiria iš kitų mieste veikiančių viešojo maitinimo įstaigų, E. Černauskytė pabrėžė, kad restoranėlis turi lauko grilį.

„Didžiąją dalį savo patiekalų gaminame lauko grilyje. „Kiemelis“ yra į šeimą orientuotas restoranėlis. Jame mes patys dirbame, stengiamės patiekti kokybišką maistą, estetiką išlaikyti, nes, žinote, dabar madingas tas „valgymas akimis“, – kalbėjo E. Černauskytė.

Prakalbus apie restoranėlio lankytojus, „Kiemelio“ savininkė E. Černauskytė paneigė išankstinę nuomonę, kad čia dažniausiai užsuka pašonėje esančio Istorijų dvarelio lankytojai.

„Manau, kad prie Istorijų dvarelio įrenginėjant kavinės patalpas, tokia idėja ir buvo, kad čia užuoks jo lankytojai, tačiau jei į Istorijų dvarelį vaikai atvyksta iš mokyklų su savo auklėtojais, jie pas mus neateina. Savaitgaliais restoranėlyje lankosi praktiškai vien turistai“, – sakė E. Černauskytė.

Vasaros sezono metu restoranėlyje „Kiemelis“ gali sutilpti iki 80 lankytojų, o žiemos metu jie turi susėsti prie šešių staliukų, kadangi patalpos nėra didelės.

Robertas ALEKSIEJŪNAS
robertas.a@anyksta.lt

„Kiemelyje“ galima paragauti tiek tradicinių šaltibarščių, tiek atrasti ir naujų skonius.

Šią vasarą restoranėlyje dirba 13 darbuotojų. E. Černauskytė pripažino, kad tinkamą personalą surinkti buvo sudėtinga.

„Kreipėmės pagalbos ir į Užimtumo tarnybą, darbuotojų ieškojome per socialinius tinklus. Dabar pas mus klientus aptarnauja daugiausia studentai. Džiugu, kad jie grįžta vasarai į Anykščius. Daugiausia tai merginos, bet turime ir vieną vaikiną“, – pasidžiaugė pašnekovė.

E. Černauskytė sakė, kad dabar negalvojanti apie naujus verslo planus.

„Dabar svarbiausia atlaikyti vasarą, o rudenį bus matyti – galbūt, sumažėjus lankytojų srautams, dirbsime ne kiekvieną darbo dieną, bet užsidaryti šaltuoju metų laiku neplanuojame“, – sakė ji.

Dešimtas dailininkų pleneras Niūronyse

Raimondas GUOBIS

Arkliaus muziejuje, Niūronyse, praėjo savaitgalio dienomis vyko dailininko bei mokytojo Donato Inio kartu su muziejumi rengiamas jau dešimtas tapytojų natūralistų, nors šį kartą nemažai buvo ir kitokių žanrų kūrėjų, pleneras, į kurį susirinko keturios dešimtys patyrusių ir dar tik pradedančių, besimokančių bei savojo braižo atkakliai ieškančių dailininkų.

Džiugu, kad Niūronių plenerai palengva tampa ne tik piešimo stovyklomis, bet ir daugiaplaniais kultūriniais festivaliais.

Kalbos nepritrūko... Šeštadienio vakarą susitiko dailininkas Donatas Inis ir režisierius Vytautas V. Landsbergis. Autoriaus nuotr.

Į jubiliejinį dailininkų natūralistų plenerą Niūronyse praeitą ketvirtadienį sugūžėję menininkai, kaip ir kasmet, prieglobstį ir šiemet surado nuolatinio partnerio – Arkliaus muziejaus (Anykščių A. Baranausko ir A. Vieuolio-Žukausko memorialinio muziejaus filialas) etnografinėse sodybose. Dailės dienų dalyviai taip pat buvo įsikūrę mažiame palapinių miestelyje, kai kurie glaudėsi apylinkės sodybose arba nakvojo automobiliuose, kartu pietaudavo, aptardavo

kasdienius darbus, dalydavo si patirtimi, atradimais. Pasak plenero organizatoriaus, Lietuvos dailės akademijos Kauno skyriaus katedros Klasikinio realizmo ateljė piešimo mokytojo Donato Inio, į pirmąjį plenerą prieš dešimtmetį tesusirinkę šeši Dailės akademijos studentai, o dabar dalyvių skaičius artėja prie pusšimčio, gal atvyktų ir visas šimtas, jei dalyvių skaičius nebūtų ribojamas. Džiugu, kad šie dailininkų susibūrimai įgauna kultūrinių

festivalių pavidalą, į jo renginius atvyksta nemažai anykštėnų. Šių metų stovyklą lydėjo tautinės kultūros, paveldo, taip pat pokario partizanų kovų atšvaitai. Antrosios menininkų stovyklos dienos vakarą vainikavo susitikimas su pokario dainų atlikėja Indre Dirgėlaite, jos pasakojimą palydėjęs jautrios dainos, kurias ji atliko ir muziejaus edukacijoms naudojamoje slėptuvėje-bunkeryje.

Šio bunkerio tema buvo pratęsta ir šeštadienį, mat jis pastatytas iš medžiagos – partizanų slėptuvės, naudotos filmuojant filmą pokario kovų tema „Poetas“. Tad minėtos dienos vakarą vyko šio filmo peržiūra Arkliaus muziejaus Striukų sodybos klajime, o jam pasibaigus žiūrovai, kurių buvo visas pusšimtis, galėjo atvirai pasikalbėti su jo kūrėju, režisieriumi Vytautu V. Landsbergiu. Vienaip ar kitaip filmo siužetas primena laisvės kovas Dzūkijoje, o pagrindinis veikėjas Kostas Slinkys yra populiarus poetas, taip pat ir niešingo išdaviko Kosto Kubilinsko prototipas. Slogus filmas, kuriame apstu tikrovės neatitinkančių fantazijų. Atrodo, kad visa Lietuva, taip pat partizanai kažkokie bedvasiai, gal net išprotėję – priima į partizanų būrį jau sovietus šlovinančių eilėraščių parašiusį poetą, naiviai aiškinama, kad verkiant trūko patriotinių eilių pagrindžio spaudai. Viename epizode keistas, tarsi kvankštelėjęs, senis ką tik juodai nusvilintai, bet nenukustai, nenuplautai kiaulei iš-

verčia vidurius. Kitur partizanai kartu su jaunimu naktį, nei kiek nesisaugodami, vaikšto pulkais, pasišviesdami žibalinėmis lempomis – „fanarais“. O po vakarėlio, tarsi projektinėje šių laikų miestelio šventėje ar dosnaus klebono atlaiduose, visi vaišinami koše. Ir kiekvienas valgo iš atskiro dubenėlio, o po to sutartinai upelyje tuos indus plauna. Kaip ir jau ne pirmame genialių Lietuvos režisierių filme apie pokarį, tuoj po baliaus beveik visus iššauko užklupę skrebai ir sovietiniai kareiviai. Į bunkerį sugrįžta trise: vienas peršautas, gražiai dzūkiškai pakalbėjęs numiršta, o pasakojimo apie bruknes pasiklausęs herojus nušauna vadą Taurą, po to išduoda dar kitus partizanus ir išsaugo savo tamsią bei poetiniu polėkiu apdovanotą gyvybę. Etaloninis išdavikas, kurį režisierius tarsi ir bando pateisinti, mat niekšelis rašęs gražius eilėraščius vaikams, tad, matyt, buvęs ne visai blogas žmogus...

Nuskambėjo retorinis klausimas, kodėl Lietuvoje nekuriami filmai, kuriame būtų partizanai lietuviai herojus, kuris nugali ir skleidžia šviesą ir viltį. Tą patį vakarą liaudies dainas dainavo Gabija Sodaitytė, koncertavo dviejų akordeonistų – Almos Petrauskaitės bei Daumanto Pranckevičiaus – ir fleitininkės Jurgitos Mickaitės trio, kurie pradėjo pasirodymą dieviško grožio Juozo Naujalio kūrinio „Svajonė“. Vyko koncertas performansas „Promočių

giesmės“, kuriame klasikines sutartines dainavo ir jų temomis improvizavo buvusi grupės „Žalvarinis“ dainininkė Laurita Peleniūtė.

Stovykloje mokymus vedė akvarelės meistrė Deimantė Petkevičiūtė, lino raizymo mokymus tema „Niūronių architektūra“ – Austė Kabašinskienė, apie kūrėjo akistatą su nerealybe paskaitoje apie Mikalojaus Konstantino Čiurlionio kūrybą kalbėjo profesorius Stanislovas Mastauskas. Etnografinės Legų sodybos troboje buvo eksponuojami D. Inio tapyti paveikslai partizaniška tema, iš kurių išsiskyrė vėlių procesija, istorinių Šimonių girios bunkerio šiandienos vaizdai, ten ir Aukštaitijos partizanų vado Jono Kimšto-Žalgirio slėptuvės Birutkalnyje, bei legendinio Algimanto apygardos partizano Jono Kadžionio-Bėdos portretas. Šis visu ūgiu žiemos miške stovinčio ir į atstatyto bunkerio angą žvelgiančio senolio atvaizdas buvo eksponuotas ir puikiai įvertintas Londono karališkųjų portretų galerijos konkurse. Sukurta daugiau nei pusšimtis Niūronių peizažų, etnografinės sodybas, įdomius kampelius atspindinčių paveikslų. Paprastai vos ne kiekvienas stovyklos dalyvis po vieną paveikslą dovanoja Arkliaus muziejaus lobynui, o šiemetinių darbų paroda tuoj po sambūrio veiks muziejuje. Pernai rinktinių darbų, sukurtų Niūronių pleneruose, paroda buvo surengta Anykščių koplyčioje.

Traupio bendruomenė šventė dvidešimties metų jubiliejų

Sigita PIVORIENĖ

sigita.p@anyksta.lt

Liepos 29 dieną, šeštadienį, Traupio bendruomenė paminėjo savo 20-ties metų jubiliejų bei tradiciškai šventė Onines.

Pilnutėlėje Traupio kultūros namų salėje vyko meno vadovės Janinos Savickienės režisuoti pasirodymai, o lauke norinčiųjų išbandyti savo jėgas laukė sporto žaidynės.

Linijinių šokių kolektyvas „Pavakarys“ (vadovė Janina Savickienė) svečiams dovanojo pasirodymą.

Gausiai į šventę susirinkusių traupiečių bei miestelio svečių su dviguba švente sveikino Traupio bendruomenės pirmininkė Alytė Obelevičienė bei dėkojo buvusiems ir esantiems

bendruomenės nariams, rėmėjams ir visiems, prisidėjusiems prie šventės organizavimo.

Buvusi ilgametė bendruomenės pirmininkė, režisierė, meno vadovė J. Savickienė džiaugėsi

per daugelį metų nuveiktais darbais, žmonėmis, kurie prisidėjo puoselėjant Traupio bendruomenę, mėgėjų teatro aktoriams bei šokėjais, kurie vis dar sutinka pasirodyti miestelio kultūros namų scenoje, ir ne tik.

Į Traupį atvyko ir Anykščių rajono savivaldybės mero patarėjas Laimas Fergizas, kuris perdavė renginyje negalėjusio dalyvauti mero Kęstučio Tubio sveikinimą bei įteikė šakotį.

Šventėje šoko J. Savickienės vadovaujamas moterų linijinių šokių kolektyvas „Pavakarys“, vaidino taip pat J. Savickienės vadovaujamas Traupio mėgėjų teatras, kuris parodė spektaklį „Internetinis jaunikis“.

Šventėje buvo galima pamatyti fotoplakatų parodą „Bendrytė atveria kūrybiškumą. Floristiniai kilimai Anykščių miesto šventei“, šalia kultūros namų išdėliotus floristinius kilimus, išbandyti jėgas sporto varžybose. Mažieji dūko ant nemokamo

Šventės dalyviai buvo vaišinami nemokama koše.

Traupio bendruomenės šventėje vyko mugė.

batuto, svečiai vaišinosi Rimos Šikšnaitės virta koše, o vakare šventės dalyvius nudžiugino fejerverkai ir diskoteka.

Kunigiškiuose vėl veikia muziejus

Kraštiečio kunigo Ričardo Banio palaiminimas.

(Atkelta iš 1 psl.)

Apie jubiliejinius metus bylojo net dvejose vietose ant pastato sienų iškabintos dailios žalumynų kompozicijos su skaičiais „35“, sukurtos svėdasiskės Irenos Guobienės ir butėniškės Domicelės Augutienės.

Kai gausus būrys renginio dalyvių susėdo jaukiame muziejaus kiemelyje, pasigirdo mokyklinio varpelio garsai. Apie šventės pradžią taip originaliai paskelbė dvi tautiškais drabužiais apsirendžiusios Svėdasų Juozo Tumo-Vaižganto gimnazijos pradinukės: Viltautė ir Viltė. Po poros skambių dainų, kurias atliko Anykščių kultūros centro Svėdasų skyriaus populiaros muzikos ansamblis „Vienu vėju“, vadovaujamas Rožės Lapienienės, tarmiška „vaižgantiška“ šnektą į susirinkusiuosius kreipėsi renginio vedėja, kultūrininkė, Vaižganto mažosios premijos „Už kūrybinius nuopelnus Svėdasų kraštui“ laureatė Aldona Bagdonienė:

„Labū dienū, brungūs mūsų sveteliai, gerieji susiedai, vietiniai žmaneliai ir atajūnai iš visakiausių kraštū, paprastī darbinykai, palitikai, ūkinykai, inteligentai, svarbias valdžias asabas, susrinky čia pėsti ir ratuoti, su sava kitom pusėm ar vieni, linksmai nusteiki ar markadni.“

Po to renginio vedėja, prabilusi jau „normalia“, visiems suprantama kalba, pabrėžė, kad neatsitiktinai šiame kiemelyje nuskambėjo senutėlio, jau antrą šimtmetį skai-

čiuojančio mokyklinio varpelio garsai. Kitaip ir būti negali – juk susirinkta, susiburta prie buvusios Kunigiškių pradžios mokyklos, kuri beveik per pusantro šimto savo veiklos metų tarsi švyturys skleidė aplinkui šviesos spindulius, vedė mokslo ir žinių keliu gausius būrius vietinių vaikų. Ši mokykla ne paprasta, o garsi savo istorija. Pradėjo veikti dar carizmo laikais ir gyvavo net iki 1949-ųjų metų. Ne vienas Kunigiškių mokyklos auklėtinis tapo Tėvynei Lietuvai nusipelnusiu žmogumi. Vienas iš tokių buvo garsusis Juozas Tumas-Vaižgantas, kurio vardu 1930-ais metais mokykla ir buvo pavadinta. Mokyklos pastatas gyvenimo ir laiko vingiuose ne kartą keitė savo paskirtį, buvo virtęs net daugiabučiu gyvenamuoju namu, ne vienerius metus namas stovėjo tuščias, apleistas, niekam nereikalingas, kol po restauravimo darbų, 1987-ais metais, čia buvo įkurtas muziejus. Na, o dabar mokyklos kiemelyje susirinkta ypatinga proga – pasidžiaugti neatpažįstamai pasikeitusiu, išgražėjusiu, po remonto darbų tiesiog atjaunėjusiu šiuo kultūros paveldo objektu. Beveik po dvejų metų pertraukos vėl lankytojams duris atveria Svėdasų krašto muziejus, kartu su įkurtomis simboliškai bus paminėtas ir muziejaus veiklos 35-metis.

Kaip teigė šventės vedėja Aldona, „kol vyko objekto tvarkybos darbai, teko eksponatus, baldus išgabenti, o dabar jau viskas su-

grįžo į muziejų, atnaujintas laikinas ekspozicijas. Į savo vietą sugrįžo ir 1989-aisiais, minint žymiojo Kunigiškių pradžios mokyklos auklėtinio, vėliau tapusio šios mokyklos globėju, lietuvių literatūros klasiko kanauninko Juozo Tumo-Vaižganto 120-ųjų metinių proga atidengta atminimo lenta, sukurta anykštėno medžio drožėjo Jono Tvardausko. Tačiau šiandienos renginio organizatoriai atminimo lentoje specialiai paliko neįkaltą paskutinę vinį, kurią norėtume įkalti dabar, kaip remonto darbų pabaigos ir muziejaus veiklos naujo etapo simbolį.“

Ir tą garbingą misiją atlikti buvo pakviesta Anykščių rajono vyriausioji architektė, rajono savivaldybės administracijos Architektūros ir urbanistikos skyriaus vedėja Daiva Gasiūnienė.

Į šventės dalyvius prabilęs vienas iš šio muziejaus įkūrėjų ir jau daugiau kaip tris dešimtmečius čia dirbantis – Vytautas Bagdonas atviravo, kad šio paskutinio simbolinio vinies įkalimo, kaip ir remonto darbų pabaigimo, jis, kaip ir muziejaus lankytojai, labai laukęs. Ir pasidžiaugė, kad Anykščių rajono savivaldybės administracija, rajono Taryba skyrė iš biudžeto solidžią pinigų sumą didžiuliams pastato tvarkybos darbams atlikti, kad tiek iš atsakingų savivaldybės darbuotojų, tiek iš Svėdasų seniūnijos seniūno Sauliaus Rasalo konkursą laimėjusios organizacijos jautė nuolatinę kontrolę remonto darbų spartai ir kokybei. Todėl kaunietės architektės Vilijos Skėrienės parengtas kultūros paveldo objekto – buvusios Kunigiškių pradžios mokyklos pastato – tvarkybos darbų projektas buvo sėkmingai įvykdytas UAB „Vilniaus restauratoriai“ ir kupiškėnų firmos – UAB „Rinota“ darbuotojų. Muziejininkas V. Bagdonas įteikė prisiminimo dovanas ir specialiai muziejaus šventei leidykloje „Utenos Indra“ pagamintas „Dėkavones“ prie šio objekto remonto ir restauravimo darbų prisidėjusiems žmonėms, taip pat rėmėjams, kurių dėka remonto metu saugiai laikyti eksponatai, muziejiniai baldai, buvo įrengtos muziejuje atnaujintos ekspozicijos, parengtos naujos

Gerai nusiteikusi rajono vyriausioji architektė Daiva Gasiūnienė ką tik įkalė paskutinę simbolinę vinį į mokyklos-muziejaus sieną puošiančių atminimo lentą.

parodos ir pan.

Ypatinga proga 35-ojo gimtadienio ir renovacijos sulaukusio muziejaus puoselėtojus sveikino su dovanomis atvykę svečiai: Anykščių rajono mero Kęstučio Tubio patarėjas Laimas Fergizas, Lietuvos Respublikos Seimo nario Tomo Tomilino padėjėjas Antanas Baura, Kauno anykštėnų grupė, Svėdasų seniūnijos seniūnas Saulius Rasalas, Svėdasų bibliotekos darbuotoja Vita Ražanskienė, Viešosios įstaigos „Atvertos langinės“ direktorė Rūta Stanevičienė, kraštiečiai mokslininkas, literatas doc. dr. Juozas Lapienis, daugybė privačių asmenų, džiaugėsi atgimusiu objektu, kuriame ateities kartoms saugoma krašto istorija, projekto architektė Vilija Skėrienė, mintimis dalijosi rokiškėnas, Vaižganto sesers Marijonos Nakutienės pranūkis, Vaižganto partizanų būrio vado Alberto Nakučio-Viesulo sūnus Petras Grucė-Nakutis ir dar daug kitų šventės dalyvių. Ir, žinoma, svėdasiškių populiarosios muzikos ansamblis „Vienu vėju“ dovanojo dar ne vieną populiarią smagią dainą, tad nenuostabu, kad atsirado ir norinčių dainininkams pritarti, ir netgi čia pat pašokti...

Simbolinę juostelę perkirpo vo-

kiečių okupacijos metais Kunigiškių pradžios mokykloje mokėsis vaikūnietis, technikos mokslų daktaras doc. Gvidas Kazlauskas, Svėdasų seniūnijos seniūnas Saulius Rasalas ir tvarkybos darbų projekto architektė Vilija Skėrienė. Pasidalijęs nuoširdžiais ir nostalgikais prisiminimais apie gimtąjį Svėdasų kraštą, taręs prasmingus ir įkvėpiančius žodžius, kunigas Ričardas Banys pašventino naujai atgimusį buvusios mokyklos pastatą ir jame įrengtus atnaujintus Svėdasų krašto muziejaus kambarius. Muziejininkas, žurnalistas Vytautas Bagdonas neatpažįstamai pasikeitusiam muziejuje vedė pirmąją ekskursiją geram šimtui, o gal ir daugiau lankytojų.

O po to dar visi susibūrė po klevais muziejaus kiemelyje bendrystės arbatos išgerti, nuoširdžiai pasišnekučiuoti. Lietuvos šaulių sąjungos Utenos pulkininko Prano Saladžiaus 9-osios rinktinės atstovai šventės dalyvius pavaišino gardžia šaulių koše.

Renginio organizatoriai už šią šventę dėkojo ir gausiam būriui rėmėjų, o tarp informacinių rėmėjų padėkota ir „Anykštos“ leidinių grupei.

-ANYKŠTA

Erdviame muziejaus kieme tilpo šios šventės dalyviai, susirinkę iš įvairių Lietuvos kampelių.

Neatpažįstamai pasikeitusiu, po remonto išgražėjusiu pastatu džiaugiasi muziejininkas, Lietuvos žurnalistų sąjungos narys, Vaižganto respublikinės literatūrinės premijos ir kitų prestižinių premijų laureatas Vytautas Bagdonas.

Nuotraukos iš Svėdasų krašto (Vaižganto) muziejaus archyvo.

Dėl kunigo pradėtų statybų negali įvažiuoti į savo namų kiemą

Dėl K. Būgos gatvėje pradėtų statybų anykštėnai Šniaukštai nuo vasaros pradžios automobiliu negali įvažiuoti į savo namų kiemą.

(Atkelta iš 1 psl.)

Šalia namų šunį vedžiojantis sutiktas Stasys Šniaukštas „Anykštai“ parodė sugadintą į namų kiemą vedantį vienintelį kelią. Šalia jo pasodintas daržas, kuriame veši bulvės, tad pravažiuoti pro čia nėra galimybės.

„Kadangi kunigas S. Maks-

vytis yra namo bendrasavininkis, jis turėjo kaimyniškai mus informuoti, kad bus pradėtos statybos, apsitarti, kaip bus sprendžiamas mūsų patekimo į kiemą klausimas, tačiau iš jo nesulaukėme jokios informacijos. O kai jo kartą paklausėme, kaip į namus susinešti daiktus, kunigas S. Maksvytis mums patarė skristi“, – sakė S.

Šniaukštas.

S. Šniaukštas taip pat aprodė namų kieme esantį šulinį ir pasakojo, kad kaimynas savavališkai nupjovė įrenginį vandeniui semti, o ant paties šulinio uždėjo sunkiai pakeliamą marmurinį dangtį.

„Šis šulinys yra vienintelis mūsų vandens šaltinis, kadangi nesame prisijungę prie miesto vandens tinklų“, – sakė S. Šniaukštas.

Dėl savivaliaujančio bendraturio kunigo dr. S. Maksvyčio elgesio Šniaukštai išsikvietė „Lietuvos ryto“ televizijos žurnalistus. Per televiziją rodytame reportaže buvo pasakojama, kad žurnalistus pamatęs kunigas dr. S. Maksvytis tuoj pat iš kiemo dingo, į kalbas nesileido, telefonu neatsiliepė. Kiek vėliau į K. Būgos gatvę atvykę žurnalistai jį rado besidarbuojantį statybų aikštelėje.

„Kada pataisysite kelią, kad žmonės galėtų įvažiuoti?“ – kunigo dr. S. Maksvyčio klausė

žurnalistai, tačiau jis tik atsuko nugarą ir tylėjo.

Tiesa, kaip pasakojama televizijos reportaže, vėliau kunigas dr. S. Maksvytis pats paskambino žurnalistams ir aiškino, kad nors jis ir yra sklypo savininkas, tačiau statybomis užsiima ne jis, o jo brolis. Kunigas dr. S. Maksvytis taip pat teisinosi, kad kelią sugadino ne jis, o kaimynai.

„Ta merga... Aš nežinau, kokio reikia neadekvataus proto važinėti palei pat duobę“, – televizijos reportaže kalbėjo dr. S. Maksvytis.

Apie tarp bendraturių kilusį konfliktą „Anykšta“ bandė pasikalbėti su pačiu kunigu dr. S. Maksvyčiu. Deja, bet prisistačius, kad skambina „Anykštos“ žurnalistas, pokalbis su juo truko vos kelias sekundes.

„Atsiprašau, negaliu kalbėti“, – pirmasis tokiais žodžiais telefoninį pokalbį užbaigė kunigas dr. S. Maksvytis.

Pagal Civilinį kodeksą, norint

ką nors daryti bendrame sklype, būtinas bendraturių sutikimas, tačiau S. Šniaukštas sakė, kad sutikimo kunigas dr. S. Maksvytis neprašė.

Kadangi statybos Būgos gatvėje vyksta ant buvusio garažo pamatų, statybos leidimas yra nereikalingas. Apsilankęs Anykščių rajono savivaldybėje S. Šniaukštas išgirdo, kad čia bus atstatomas buvęs garažas. Anykštėnas S. Šniaukštas įtarė, kad buvusio garažo vietoje greičiausiai įrengiamos patalpos, kurios vėliau bus nuomojamos poilsiautojams.

Įtardamas, kad galbūt vyksta neteisėtoms statyboms, taip pat dėl sugadinto bendro naudojimo kelio, anykštėnas S. Šniaukštas kreipėsi į Valstybinę teritorijų planavimo ir statybos inspekciją.

Šios inspekcijos specialistai pažadėjo atvykti rugpjūčio 10 dieną ir aiškintis situaciją vietoje.

-ANYKŠTA

savaitgalio diskusija

Ar jus nustebino žinia, kad rajone į aplinką patenka nevalytos nuotekos?

Aplinkos apsaugos departamentas, per liepos mėnesį atlikęs UAB „Anykščių vandenys“ veiklos patikrinimą, nustatė, kad Anykščių rajono savivaldybės penkiuose kaimuose ir miesteliuose netinkamai eksploatuojamos komunalinių nuotekų sistemos, nevalytos komunalinės nuotekos išleidžiamos į aplinką. Per patikrinimą nustatyta, kad Raguvėlės miestelyje, Dabužių kaime, Troškūnuose Smėlynės kaime, Viešintų miestelyje ir Svirnų kaime bendrovė netinkamai tvarko nevalytas nuotekas, kai dalis teršalų patenka į aplinką.

Praėjusią savaitę vykusiam Anykščių rajono tarybos posėdyje socialdemokratai, buvę Anykščių rajono savivaldybės vicemerai Dainius Žiogelis ir Donatas Krikštaponis tvirtino, kad nuotekų valymo problema tęsiasi dešimtmečius.

Kaip reagavote į žinią, kad Anykščių rajone į aplinką patenka nevalytos nuotekos? Kas už tai turėtų prisiimti asmeninę atsakomybę? O gal aplinkos tarša kurortiniuose Anykščiuose – norma?

Kaimo didedas: „Taigi šita problema tęsiasi dešimtmečius, tik dabar dėl kelių kaimų kilo toks ažiotažas. Rajone kelios dešimtys kaimų taip tvarko atliekas. Kur jiems visokias srutas, nuotekas iš tualetų dėti? Retai kur yra kokie valymo įrenginiai, o jei yra nuo sovietmečio, tai kažin, ar veikia? Sruতোভেঁžių kaimuose nėra, iš Anykščių vandenų samdyti techniką brangu, tai kaip kas išmano, taip atsikrato nuotekomis.“

Leonas Alesionka: „Tiktai negaliu patikėti, kad rajoną valdžiusieji žinojo apie tokius dalykus, juos slėpė, nutylėjo problemą, ją užleido ir taip teršė gamtą. Šitaip jie elgėsi ne vieną dešimtmetį, viešai pliuropdami apie pilies statybas ir kurorto darymą iš Anykščių, o sruotomis dvokiančią tikrovę nuo visuomenės ir kontroliuojančių

instancijų slėpdami. Tai ne šiaip sau aplaidumas. Paversti Anykščių rajoną fekalijomis dvokiančia teritorija – tai jau nusikalstama veikla!“

Absurdas: „Aš savo kakas leidžiu į melioracijos griovį, ir esu ramus. Kas suras po žeme paslėptus vamzdžius? Ir visi kaimynai taip daro. O ką daryti? Kur nusamdyti specialią techniką, kad fekalijas ištrauktų ir išvežtų, kur rasti kaime valymo įrenginius? Ar kas nepriklausomybės metais tuo reikalu iš rajono valdžios domėjosi, ar bendravo su kaimiečiais? Visiškas absurdas.“

Cipdavatė: „O kur ta aplinkosauga buvo iki šiol, negi niekas nežino, kur teka fekalijos visuose kaimuose, miesteliuose, ir šitiek metų? Nejaugi visi naudojasi tik lauko tualetais? Ar niekam nieka-

da nekilo įtarimų, kodėl naktimis visur baisiai dvokia š...dais? Ogi naktimis visoks brudas iš kanalizacinių šulinėlių prie individualių namų leidžiamas kur pakliuva.“

Žinovas ne Juozas: „Žinia dėl nevalytų nuotekų patekimo į aplinką nei kiek nustebino, nes tai buvo visiems žinoma, gal tik valdžia to nežinojo ir aplinkosaugininkai. Juk reikia logiškai pagalvoti. Jei Anykščiuose veikia valymo įrenginiai, tai nereikia, kad jie veikia visuose miesteliuose ir kaimų gyvenvietėse. Butuose, namuose gyventojai turi įsirengę tualetus, vonias, dušus, o kur tos nuotekos patenka? Tiesiog į laukus, griovius, pievas arba į šulinėlius prie namų. Retai kas samdo spec. techniką, kad nuotekas išsurbtų ir išvežtų. Laikas nuo laiko patys žmonės siurblius kiša į šuli-

nėlius ir viską išpumpuoja lauk į aplinką. Štai ir visa technologija.“

Grynas anykštėnas: „Aš galvoju, kad taip yra daroma, kad pigiau, o kad teršiama aplinka, tai čia tokia jau kultūra nuo rajono galvos iki eilinio santechniko, ūkvedžio ar kiaulių šerimo operatoriaus. Pona, jau seni ir garbingi valdžios politikai sako, kad taip jie įpratę nuo kolūkio laikų. Paprasti vandenų bendrovės paslaugų vartotojai juk turi pasirašę sutartis su bendrove dėl vandens ir nuotekų tvarkymo ir negali žinoti to, kas ne jų atsakomybėje.“

Taigi: „Ar Lietuvoje dar yra žmonių, kuriuos galėtų nustebinti netvarka ir degradacija visose srityse? Sėdėkite ramiai ant upės kranto ir pamatysite, kaip praplauks Lietuvos ir lietuvių tautos lavonas. Šansų pakilti nėra jokių, nes nebėra gyvų, dvasiškai šviesių žmonių, kurie buvo 20 a. pabaigoje.“

Kaimas: „Problema sena kaip pasaulis, kaimo valymo įrenginiai statyti prieš 50 metų, aišku, kad jie tinkamai negali veikti. Tubis, užuot sutvarkęs pamažu viską, pasidarė piarą, atkeršijo socdemams, atleisdamas direktorių. O

rezultate už viską sumokėsime mes, anykštėnai, nes garantija, kad vanduo pabrangs.“

Gyventojas: „Stebina ir tai, kad savivaldybės tarybos narys, Valskybinės maisto ir veterinarijos tarnybos skyriaus vedėjas Anykščių rajone pagarsina privalomą reikalavimą, kad vartotojams viešam naudojimui teikiamas geriamasis vanduo privalo turėti nugeležinimo įrenginius. Tačiau žinome, kad pagal „Anykščių vandenys“ patvirtintas iš bendrovės pusės geriamojo vandens tiekimo sutartis ne visi bendrovės valdomi gręžiniai, iš kurių tiekiamas vartotojams vanduo, turi nugeležinimo įrenginius. Taigi, akivaizdu, kad bendrovė, nustatydamas vandens kainą vartotojui, juos apgauna, teikdamas vandenį, neatitinkantį privalomų reikalavimų.“

Tokius faktus žinantis buvęs rajono vicemerai sėdi rajono taryboje ramus ir laukia iš tų pačių gyventojų duoklės į biudžetą dėl papildomo atlyginimo už tarybos nario darbą.

Ar dabartinio mero ir vicemerės, tiesiogiai vadovaujančių savivaldybės bendrovėms, tokie faktai, kad nugeležinimo įrenginiai neįrenginėjami, netrukdo ramiai sėdėti vadovų kėdėse?!“

(Kalba netaisyta – red. past.)

„Savaitgalio diskusija“ portale anyksta.lt – nuolatinė portalo rubrika. Baigiantis kiekvienai darbo savaitėi, kviesime skaitytojus portale anyksta.lt diskutuoti anykštėnams aktualiomis temomis, o antradieniais „Anykštoje“ spausdinsime šių diskusijų apžvalgas.

TEIKIAME PAGALBĄ SENJORAMS JŲ NAMUOSE!

SENJORO komanda padės pasirūpinti buitimi, rūpinsis higiena, maisto nupirkimu, laisvalaikio bei šiltai bendraus. SENJORO socialines paslaugas visiškai arba dalinai finansuoja savivaldybė. Daugiau informacijos apie paslaugas bei jų gavimo tvarką: Tel. 8 671 87805 www.senjoro.lt

vardadieniai

šią dieną

Bartautas, Bartautė, Almeda.

rugpjūčio 2 d.

Euzebijus, Steponas, Tautvilas, Guoda, Gustavas, Alfonsas.

rugpjūčio 3 d.

Lidija, Mangirdas, Lengvinė, Augustė.

rugpjūčio 4 d.

Gerimantas, Milgedė, Dominykas.**mėnulis**

rugpjūčio 1–4 d. – priešpilis.

anekdotas

– Diana, kaip tu nusideginai abi ausis?

– Tu paskambinai, kai aš lyginau drabužius. Užsigalvojau, o vietoje telefono ragelio pridėjau prie ausies lygintuvą.

– O antrą ausį?

– Turėjau paskambinti gydytojui...

Senas kavalierius kreipiasi pagalbos į draugą:

- Negaliu vesti, nes visos merginos, kurias išsirenku, nepatinka motinai.

- O tu vesk tą, kurios būdas panašus į motinos, – pataria draugas. – Matysi, jai patiks.

Po kurio laiko draugai vėl susitinka:

- Paklausk tavo patarimo ir vedžiau.

- Na, viskas gerai?

- Ne, dabar tėvas negali jos pakęsti...

Žmona priekaištuoja vyrui:

- Mes juk niekur nevaikštome kartu...

- Gerai, rytoj, kai nešiu šiukšles, galėsi eiti ir tu!

oras

+22

+16

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

ART'yn, nes kartu kurti – daug smagiau

Lina DAPKIENĖ

Liepos 28–30 dienomis Budriuose (Kavarsko sen.) vyko ne pelno organizacijos – Kūrybiškų žmonių asociacijos „ARTyn“ – narių kasmetinis renginys-pleneras. Į jį rinkosi, kaip skelbė pati asociacija, truputį ir daug „prie meno“ esantys žmonės – menininkai ir (ne)menininkai.

Organizatoriai sulaukė daug vietinių gyventojų, taip pat atvyko svečių iš Širvintų, Kauno, Kavarsko, ir net iš Švedijos.

Populiariausia veikla – tapymas.

Šeštadienis buvo ta diena, kai kūrybingi žmonės aktyviausiai užsiėmė įvairiais įdomiais, meniškais dalykais. Be to, šiemet į programą buvo įtraukta naujų veiklų, pvz., savo parašyta poezija dalijosi Šovenių kaimo gyventojai Janė Stankevičienė, o kelios vietinės, vyresnio amžiaus moterys pildė „navatnų“ budrietiškų ir šovenietiškų žodžių sąrašą, dalijosi istorijomis.

Danutė Čiukšienė, kilusi iš Svėdasų, ir surinkusi svėdasiškių tarmės specifinių žodžių, pristatė savo atsimenamus „navatnesnius“ terminus.

Pasak vienos iš plenero organizatorių – Rasos Rulevičiūtės Icen, – atvykę (ne)menininkai ir žmonės prie meno kūrė be tvarkaraščio ir nurodymų. „Mūsų asociacija veiklą grindžia ekologijos, kūrybiškumo

principais. Jei norisi kurti, bet nedrąsu vienam, kvietėme prisijungti prie įvairių veiklų. Kartu kurti visada yra drąsiau. Šiemet vieną iš edukacinių veiklų buvome pavadinę „Mazgojimas“ – rišome „įmantrius“ mazgus, remdamiesi knyga ir konkrečiais Ramūno Rulevičiaus pamokymais. Vaikai ant virvelės vėrė karoliukus ir džiaugėsi pasipuose naujais, savo suvertais

Menų pleneras ART'yn vyksta jau devintus metus, o šiemet jau septinti metai iš eilės, kaip vyksta pedagogės, menininkės Stasės Rulevičienės sodyboje, Budrių kaime.

dirbiniais.“

Šiais metais plenero dalyviai turėjo „povara“, kuris lauko virtuvėlėje pagamino ypatingo skonio patiekalą. „Jei prisimintčiau armijos metus, tai ten su gruzinu, kuris labai gerai mokėjo virti plovą, kartu paruošdavom daug porcijų karininkams. Būtent iš to gruzino ir išmokau daug gaminių subtilių. Be to, plenero šūkis buvo „Devyni amatai, o dešimtas badas“, tad organizatoriai ir nutarė pasirūpinti, kad menininkams nebūtų bado“, – teigė Budrių bendruomenės pirmininkas Valentinas Gudėnas.

Tapybos paslaptimis dalijosi pedagogė, menininkė Stasė Rulevičienė. Po instruktazo ji visus, kurie nebeatsiminė to jausmo, ką reiškia rankose laikyti teptuką, paragino padaryti po pirmąjį savo potėpį ant drobės. Iš savitai užteptų skirtingų dažų sluoksnių netrukus buvo matyti rezultatas – bendras nutapytas darbas. Norintys tęsė tapybą pasirinkta tematika. Vaikai taip pat drąsiai stojo prie molbertų. Vienuolikametė Nicolina iš Švedijos su pussesere Austėja kartu nutapė bendrą piešinį – gandralzdį su gandriukais.

Plenero metu Urtė Rulevičiūtė virė muilą, vyko popierinių žibintų gamyba, gamtinės žaliavos rinkimas ir kita.

Viena iš edukacinių veiklų – įvairių patikimų mazgų rišimas. Juos rišti moko Ramūnas Rulevičius. Procesu domisi Rasa Rulevičiūtė Icen.

GROWARD
GROUP

SUPERKAME
KVIČIUS, KVIETRUGIUS,
MIEŽIUS, ŽIRNIUS, PUPAS,
RAPSUS, AVIŽAS *

*Avižas priimame tik Vievyje

Spartus grūdų kokybės tyrimas, efektyvus aptarnavimas, greitas atsiskaitymas, prailgintos darbo valandos iki 22:00

Grūdai priimami šiuose elevatoriuose:
UAB „Vievio paukščiai“, Paukštyno g. 9, Ausieniškių k., Elektrėnų sav.
UAB „Zujų paukštynas“, Jonuškų g. 14, Leonpolio k., Ukmergės r.

Kontaktai pasitelrauti:
Brigita Lebedytė, tel. 8 694 32 276
Gediminas Juzikis, tel. 8 694 84 624
Eglė Liukumaitė, tel. 8 626 28 522